

■ REGIO – Met hoogte-, maar ook laagtepunten zoals ze zelf toegeeft, zamelt de Tieltse zuster Annemie Vandendriessche onder het motto 'Een ster in een cel' met volhardende inzet goederen voor dagelijks gebruik in voor zij die het in onze welvaartsmaatschappij bijzonder moeilijk hebben : voor onbemiddelde gevangenen en ex-gevangenen, voor vrouwen (en hun kinderen) in het vluchthuis te Brugge, voor daklozen en voor de bewoners van het Brugse gesloten asielcentrum. De climax van deze actie situeert zich ook dit jaar in de kerst- en nieuwjaartijd.

Mensen met een mild hart – zuster Annemie noemt ze haar medewerkers – kunnen met hun gift altijd aanbellen aan het klooster van de Zusters van het Geloof in de Oude Stationsstraat 75 in Tielt. Aangenomen worden onder meer : schrijf- en rookgerei, tandenborstels en tubes tandpasta, zeep, badschuim, breiwol, nieuwe speelkaarten, zakagenda's 2007, speelgoed in goede staat en snoep en versnaperingen. Geen kledij.

„Nare ervaring”

Meer dan dertig jaar geleden studeerde Annemie Vandendriessche verpleegkunde aan de Verpleegstersschool Sint-Jan in Brugge en koos in haar laatste jaar het onderwerp 'Gevangenen en gevangenis- sen' als seminariewerk. „Een nare ervaring uit mijn kinderjaren waarbij een buurman voor een eerder licht vergriep in het prison belande, zal zonder twijfel een rol gespeeld hebben bij deze keuze,” zegt zij.

„Het eerste wat ik deed, was aalmoezenier Roels van de vroegere mannengevangenis aan het Pandreitje om raad vragen. Hij was zeer inschikkelijk en gaf mij onder andere een rondleiding in het oude huis van bewaring, niettegensta-

de dat toen in feite nog niet mocht.”

Schrijnende toestanden

„Ik heb daar schrijnende toestanden gezien en herinner mij nog altijd de harde metalen knallen van achter ons in het slot vallende zware deuren.”

„Ook in het prison blijven de armen arm en de rijken rijk”

„Voor ik religieuze werd en intrad bij de Zusters van het Geloof in Tielt was ik na mijn studies enkele jaren in Brugge bij het Wit-Gele Kruis actief en hadden we met drie verpleegsters toegang tot de infirmerie van het Pandreitje om er aan verplegingswerk te doen.”

„Al die zaken samen leidden ertoe dat ik onbewust een blijvende sympathie heb opgevat voor zij die het zonder vrijheid moeten stellen. Van dat gevoel naar het op

Zuster Annemie : „Waar ik het vooral moeilijk blijf mee hebben, is dat mensen die enkel maar op zoek waren naar een beter leven, naar vrijheid in de eerste plaats, zomaar opgepakt kunnen worden en achter tralies geplaatst simpel en alleen omdat hun papieren niet in orde waren.” (Foto Ronny Neirincx)

het getouw zetten van de actie 'Een ster in een cel' betekende maar een kleine stap.”

Prison, vluchthuis, asielcentrum

Ons gesprek wordt onderbroken door de komst van een koppel uit Zwevezele dat drie mooie knuffel-

beertjes komt aanbieden. „Onze kinderen zijn nu al wat ouder,” aldus de vrouw, „maar nog steeds erg aan de teddy's gehecht. Ze wilden er zeker van zijn dat de beertjes een goede bestemming krijgen.”

„De respons dit jaar op mijn oproep is aanzienlijk,” glundert zus-

ter Annemie. „Ik zal vele tientallen pakjes kunnen samenstellen. Sinds de (nieuwe) gevangenis van Brugge over een eigen winkel beschikt, wordt mijn hele zending overgemaakt aan de gevangenis-aalmoezenier en uiteindelijk belist de directeur van de instelling wat binnen mag en aan welke gedetineerden cadeautjes overhandigd mogen worden.”

Lege handen

„Ook in het prison blijven de armen arm en de rijken rijk. Deze laatsten kunnen in de gevangeniswinkel kopen naar hartelust, maar zij die geen welstellende achterban hebben blijven met lege handen staan. De aalmoezenier kent de situatie van de armsten en bezorgt hen – met de toestemming van de directeur – een deel van de door mij ingezamelde goederen. Een ander deel blijft achter in het vluchthuis voor vrouwen aan de Moerstraat en het laatste part van de lading is bestemd door de vluchtelingen die opgesloten zitten in het asielcentrum van de vroegere vrouwengevangenis. In dat gesloten centrum is iedereen arm.”

Betere toekomst voor 'sans-papiers'

„Waar ik het vooral moeilijk blijf mee hebben,” besluit zuster Annemie, „is dat mensen die enkel maar op zoek waren naar een beter leven, naar vrijheid in de eerste plaats, zomaar opgepakt kunnen worden en achter tralies geplaatst simpel en alleen omdat hun papieren niet in orde waren. Als je het goed hebt in je eigen land ontvlucht je het toch niet ?! Ook voor deze 'sans-papiers' kan 'Een ster in een cel' een lichtpunt betekenen, een straaltje hoop op een betere toekomst.”

(Bertrand Derudder)

0201